

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії

Державного закладу

«Південноукраїнський

національний педагогічний

університет імені К. Д. Ушинського»

О. Я. Чебижен

«*світця*» 2019 р.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ
(теорія і практика перекладу першої (англійської) іноземної мови)
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ
ЗА ОСВІТНІМ СТУПЕНЕМ «БАКАЛАВР»
НА ОСНОВІ ОКР «МОЛОДШИЙ СПЕЦІАЛІСТ»
(денної та заочної форм навчання)

Спеціальність: 035 «Філологія (Переклад з англійської, китайської українською)»

Одеса 2019

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма розрахована на вступників до факультету іноземних мов Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» за освітнім ступенем «бакалавр» на базі диплому ОКР «молодший спеціаліст» за іншими спеціальностями.

Вступники на навчання для здобуття ступеня «бакалавр» повинні мати рівень мовленнєвої компетенції та науково-практичної лінгвістичної компетенції в межах повного курсу навчання за першим і другим семестром освітнього рівня «бакалавр», що відповідає Європейському стандарту з володіння іноземною мовою – B1+ (Незалежний користувач).

Форма вступних випробувань – тестування, що включає питання трьох рівнів складності з лінгвістичних аспектів декодування змісту автентичної інформації, загального мовознавства, теоретичної граматики, лексикології, та стилістики англійської мови.

Тестування проводиться іноземною мовою з метою перевірки теоретичних знань та визначення рівня сформованості іншомовної комунікативної та науково-практичної компетенції вступників за шкалою і критеріями, які подано в Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти і рекомендовані Міністерством освіти і науки України №14/18.2-481 від 02.03.2005.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Метою фахового випробування з теорії і практики перекладу англійської мови для вступу на навчання за освітнім ступенем «бакалавр» спеціальності 035 Філологія (Переклад) (денної та заочної форм навчання) на базі диплому ОКР «молодший спеціаліст» за іншими спеціальностями є виявлення готовності і можливості того, хто поступає, засвоїти обрану програму з підготовки бакалаврів.

До **основних завдань** вступного випробування теорії і практики перекладу англійської мови для вступу на навчання за вищезазначеною спеціальністю можна віднести такі:

- перевірити рівень володіння навчальним матеріалом претендентами на вступ до навчання за програмою з бакалаврської підготовки в галузі перекладознавства;
- визначити здібності претендентів до науково-дослідницької діяльності;
- виявити галузі їхніх наукових інтересів;
- виявити здатності претендентів до різноманітних видів аналізу конкретного мовного матеріалу;
- перевірити навички вступників застосовувати додаткову інформацію в процесі реалізації практичних завдань вступного випробування.

**2. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ДЛЯ ВСТУПУ
НА НАВЧАННЯ ЗА ОСВІТНІМ РІВНЕМ «МАГІСТР»
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 035 ФІЛОЛОГІЯ (ПЕРЕКЛАД)
(на базі диплому ОКР «молодший спеціаліст» за іншими
спеціальностями)**

Абітурієнти, які вступають на навчання за освітнім ступенем «бакалавр» зі спеціальності 035 Філологія (Переклад) (на базі диплому ОКР «молодший спеціаліст» за іншими спеціальностями) повинні **знати**:

- сутність мови як суспільного явища, її зв'язок з мисленням, культурою та суспільним розвитком народу; принциповий зв'язок мови і світу; походження і розвиток мови, її рівні; основні одиниці мови і мовлення;
- функціональні властивості англійської і рідної мов;
- закономірності використання активної лексики, морфолого-синтаксичних структур та фонетичних механізмів англійської мови на практиці;
- особливості перекладацької діяльності;
- актуальні лексико-семантичні, стилістичні і прагматичні проблеми перекладу та можливі шляхи їх подолання;
- особливості лексичної системи і закономірності функціонування одиниць номінації сучасної англійської мови;
- природу граматичних явищ і граматичних процесів в синхронії та діахронії;
- лінгвокраїнознавчі і культурологічні аспекти країни, мова якої вивчається, у порівнянні з лінгвокраїнознавчими та культурологічними аспектами рідної країни;
- особливості комунікативної поведінки співрозмовників в залежності від стилю спілкування, соціального статусу, комунікативної ситуації, індивідуальних характеристик учасників комунікації тощо.

В ході вступного випробування абітурієнти демонструють **уміння**:

- застосовувати набутий теоретичний матеріал з іноземної мови, теорії і практики перекладу на практиці;
- обирати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності;
- систематизувати навчальну інформацію;
- відтворювати певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків;
- демонструвати розуміння лінгвістичного матеріалу на рівні аналізу властивостей;
- відшукувати додаткову інформацію та застосовувати її для реалізації поставлених перед ним завдань.

3. ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ:

I. Загальне мовознавство

1. Мовознавство і мова. Мовознавство як наука. Лінгвістичні об'єкти та параметри їх опису (лінгвістичні координати). Сутність мови. Система, структура та функції мови.

- Предмет та основні розділи мовознавства. Контрастивне, типологічне і порівняльно-історичне мовознавство.
- Місце мовознавства в системі наук. Внутрішня і зовнішня лінгвістика. Підрозділи мови та розділи лінгвістики.
- Методи проведення лінгвістичних досліджень.
- Мовна діяльність як відмінна риса людини. Види мовної діяльності. Особливості міжмовної міжкультурної комунікації. Мовна здатність.
- Мова і мовлення. Вираження і зміст. Парадигматика і синтагматика. Інваріанти і варіанти. Синхронія і діахронія.
- Спілкування і повідомлення. Комунікація і комуніканти. Різновиди комунікації за каналами зв'язку та матеріальним вираженням повідомлень.
- Знакова природа мови. Двобічність знака: план змісту та план вираження. Види знаків (класифікація). Властивості мовного знаку.
- Мова як система. Різні розуміння системи. Система як взаємозв'язок (Опозиції. Цілісність системи, примат цілого над частинами) та система як упорядкованість. Приклади упорядкованості та неупорядкованості в мові.
- Мова як структура. Розуміння структури як ієрархії, заснованої на співвідношеннях цілого і частини. Основні (рівне твірні) і неосновні (похідні від основних) структурні одиниці. Основні знакові одиниці вертикального ряду: морфема, слово, речення, дискурс (текст). Ознаки основних знакових одиниць (сегментованість, наявність специфічної функції).
- Функції мови. Поняття функції. Система мовних функцій: функції мови (у цілому) і функції одиниць мови; функції загальні та похідні від загальних (або такі, що їх деталізують).

II. Внутрішня структура мови. Фонетика і графіка. Лексична підсистема мови. Лексична семантика. Граматичний лад мови.

- Науки, що вивчають план вираження. Фонетика, графіка та дисципліни, що їх складають. Мінімальні (базові) одиниці. Звук і літера. Звук і фонема. Літера та графема. Алофон та алограф.
- Ієрархія одиниць фонетичної системи: звук (фонема), склад, такт (акцентна група), фраза (інтонаційна група). Інтонація, її компоненти. Наголос, його види. Ієрархія одиниць графічної системи: літера (графема), графічний склад (прихована одиниця, що проявляє себе при переносі слів на наступний рядок «по складах»), графічне слово, пунктуаційна група.
- Породження та сприйняття звуків мови, їх артикуляційна характеристика і класифікація. Акустична характеристика та класифікація звуків мови.
- Функції фонем: конститутивна, дистинктивна (розпізнавальна), делімітативна. Фонемні опозиції та їх нейтралізація. Реалізація фонем у процесі мовлення.
- Фонетична взаємодія однорівневих звукових сегментів (комбінаторні зміни).
- Фонетична взаємодія однорівневих звукових сегментів (позиційні зміни).
- Структура мовленнєвого апарату та функції його складових.
- Етапи розвитку письма (предметне письмо, піктографія, ідеографія, фонографія).
- Графіка й алфавіти. Транскрипція і транслітерація. Діакритичні знаки (надрядкові, підрядкові). Варіативність літер. Графеми та алографи. Особливості прояву дистинктивної функції у графіці.
- Графіка та орфографія. Принципи орфографії.
- Графічні одиниці більші за графему. Графічний склад і правила переносу. Графічне слово; випадки невідповідності між графічним словом і словоформою (як лексико-граматичною одиницею); проміжні випадки (дефісні написання, чергування злитих і роздільних написань).
- Пунктуаційна група; типи розділових знаків. Графічне оформлення тексту.

- Науки, що вивчають план вираження та план змісту в їх взаємодії. Лексикологія та її складові дисципліни. Лексикографія. Ономастика. Термінологія і терміносистеми. Фразеологія. Етимологія. Лексикографія, типи словників.
- Слово як основна одиниця мови. Критерії визначення слова.
- Поняття лексеми та парадигми. Слово (лексема) і словоформа. Словотвір і словозміна. Лексичне та граматичне значення.
- Система значень слова. Моносемія. Полісемія. Дифузія. Типи лексичних значень слова: пряме, переносне, вільне, зв'язане.
- Обсяг поняття та значення. Лексичне значення слова та його структура. Конотативне та денотативне значення, їх призначення у процесі спілкування.
- Природа виникнення назви. Умотивовані слова та слова з втраченою мотивацією. Поняття внутрішньої форми слова. Втрата мотивації та її причини. Народна етимологія.
- Основні типи словотвору (морфологічний, синтаксичний, морфолого-синтаксичний) та їх різновиди.
- Системні відношення в лексиці. Активна і пасивна лексика. Соціально-територіальна диференціація лексики: загальнонародна лексика та лексика обмеженого вживання (діалектизми, професіоналізми, жаргонізми / сленг, арготизми, терміни, спеціальні слова). Класифікація жаргону / сленгу.
- Диференціація лексики за функціональними стилями. Нейтральна та типова лексика для різних функціональних стилів. Емоційно забарвлена лексика.
- Хронологічний розподіл словникового складу мови: неологізми, історизми, архаїзми.
- Основні шляхи змін у словниковому складі мови: словотворення, типи семантичних змін, запозичення.
- Фразеологія та ідіоматика. Категоріальні ознаки фразеологізмів та ідіом.
- Підходи до класифікації фразеологізмів.
- Класифікація ідіом (однослівні ідіоми, ідіоми-словосполучення, ідіоми речення). Сфери вживання та функції ідіом.

- Основні одиниці плану змісту: значення морфеми (семема), значення слова, значення речення, значення тексту. Пропозиції та пресупозиції.
- Інваріанти та варіанти у плані змісту. Семема і аloseма. Синтагматичні зв'язки та варіювання семем. Семантичний контекст.
- Парадигматичні зв'язки та варіювання семем. Внутрішньознакові зв'язки. Полісемія та її різновиди. Полісемія та омонімія. Шляхи виникнення омонімів. Класифікація омонімів.
- Міжзнакові зв'язки (дериваційні). Асиметрія знака в лексиці та граматиці (омонімія, полісемія, синонімія, паронімія).
- Синонімія. Класифікація синонімів. Евфемізми. Табу.
- Антонімія. Класифікація антонімів.
- Полісемія та омонімія. Шляхи виникнення омонімів.
- Теорія семантичного поля. Типи семантичних полів.
- Граматика та її складові дисципліни. Морфологія, синтаксис, граматика тексту (дискурсологія).
- Морфологія. Членування слова (морфемний і словотворчий аналіз). Морфологічна структура слова. Види морфем. Основні морфологічні процеси. Словотворчі та словозмінні афікси.
- Граматичні форми (синтетичні та аналітичні) та граматичні значення. Типи граматичних значень слова та засоби їх вираження.
- Поняття граматичної парадигми. Граматичні опозиції та граматичні категорії.
- Морфологічна структура слова. Види морфем. Основні морфологічні процеси.
- Критерії виділення частин мови.
- Синтаксичні одиниці у порівнянні з морфологічними. Словосполучення (синтагма) (два або більше слова, об'єднаних одним синтаксичним зв'язком). Інші тлумачення синтагми. Класифікація синтагм. Сурядні синтагми. Підрядні синтагми.
- Типи синтаксичних зв'язків у словосполученні.

- Речення і висловлення. Речення і пропозиція. Основні риси речення. Класифікація речень за метою висловлювання.
- Структурно-граматичний поділ речення: члени речення. Актуальне членування речення. Структурні типи речень.
- Типи та способи зв'язків між реченнями. Цілісність і членованість тексту.
- Види текстів.

III. Теоретична граматики

1. Граматики в системній концепції мови.

- Граматики як лінгвістична дисципліна. Напрями граматичних досліджень.
- Морфологія та синтаксис.
- Граматики та її зв'язок з іншими лінгвістичними дисциплінами та мовними рівнями.

2. Розвиток сучасної теоретичної граматики.

- Описова граматики.
- Порівняльна та контрастна граматики.
- Структурна граматики.
- Генеративна граматики.
- Трансформаційна граматики.
- Функціональні підходи до граматики. Комунікативна граматики.

3. Парадигматичні та синтагматичні відносини в граматиці

4. Площини змісту і вираження. Асиметричний дуалізм мовного знаку.

- Синонімія, полісемія і омонімія в граматиці.

5. Морфологічні одиниці: морфема і слово.

- Морфема як морфологічна одиниця. Типи морфем. Морфемі і аломорфи.
- Слово як морфологічна одиниця. Структура слів. Лексичні та граматичні аспекти слів.
- Синтетичні та аналітичні мови.

6. Лексико-граматичні класи слів: частини мови.

- Основні підходи до лексико-граматичної класифікації слів.

- Принципи класифікації мови.
- Функціональні частини мови. Загальні характеристики функціональних слів.

7. Іменник.

- Частина мовних характеристик іменника.
- Лексико-граматичні підкласи іменників.
- Категорія числа.
- Категорія відмінку.
- Гендерні відмінності англійського іменника.

8. Дієслово.

- Характеристика дієслова як частини мови.
- Категорія часу.
- Категорія стану.
- Категорія співвідношення часу і дії.
- Категорія виду.
- Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий).
- Категорії особи та числа.
- Форми дієслів: загальна характеристика.

9. Займенник.

- Характеристика займенника як частини мови.
- Лексико-граматичні підкласи займенників.

10. Прикметник.

- Характеристика прикметника як частини мови.
- Лексико-граматичні підкласи прикметників.
- Категорія порівняння.
- Субстантивація прикметників.

11. Прислівник.

- Характеристика прислівника як частини мови.
- Лексико-граматичні підкласи прислівників.
- Категорія порівняння.

12. Синтаксичні одиниці: слово–група слів / фраза.

- Словосполучення як синтаксична одиниця. Класифікація словосполучень.
- Форми і засоби синтаксичного зв'язку в словосполученнях.

13. Синтаксичні одиниці: речення.

- Речення як синтаксична одиниця. Предикативність як найважливіша частина змісту речення.
- Класифікація речень. Структурні та комунікативні типи речень.
- Нереченнєві синтаксичні одиниці: висловлювання.
- Просте речення. Структура простого речення. Частина речення. Головні і другорядні частини речення. Незалежні елементи.
- Складносурядні речення. Структура складносурядних речень. Складнопідрядні речення. Структура складнопідрядних речень.

IV. Лексикологія

1. Слово як основна одиниця мови.

- Морфема. Основні типи морфем.
- Структурні типи слів.
- Принцип морфологічного аналізу слова.
- Аналіз за безпосередніми та граничними складовими.

2. Словотворення.

- Морфологічне словотворення. Синтактико-морфологічне словотворення. Синтаксичний спосіб словотворення.
- Комбіноване словотворення.
- Продуктивні/непродуктивні засоби словотворення в сучасній англійській мові.

3. Словотворення.

- Складні слова.
- Морфологічні композити.
- Морфолого-синтаксичне словобудування (нейтральне, співставне).
- Синтаксичне слово будування (лексикалізація та фразеологізація)

словосполучення в складне слово).

- Афіксація як продуктивний засіб словотворення в сучасній англійській мові. Афікси на напівафікси. Аломорфи.
- Префіксація. Класифікація префіксів. Їх продуктивність та етимологія.
- Суфіксація. Класифікація суфіксів. Їх продуктивність та етимологія. Валентність афіксів та основ.
- Скорочення (аббревіація та усічення - афереза, синкопа, апокопа та комбіновані типи); телескопія; редуплікація; зворотне словобудування; звуконаслідування; конверсія; субстантивація; фразові дієслова.

4. Етимологія.

- Поняття про першоелемент мови. Запозичення та їх класифікація за ступенем асиміляції в мові-реципієнті. Джерела запозичень (кельтські, скандинавські, класичні, норманські та ін.). Етимологічні дублети.
- Інтернаціональна та псевдоінтернаціональна лексика.

5. Англійська фразеологія.

- Поняття про фразеологічні одиниці (ФО) мови.
- Різні класифікації ФО. Категоріальні ознаки ФО.
- ФО та словосполучення фразеологічного характеру.
- Семантичні відношення в сфері ФО (полісемія, синонімія, дифузія, омофразія).

6. Семантика (Семасіологія та ономасіологія).

- Семантична будова слова. Розмежування понять «семантична структура слова» та «структура значення». Основні елементи семантичної структури слова.
- Основні типи та напрями семантичних змін слова (розширення або генералізація, звуження або спеціалізація, амеліорація та пейорація).

7. Методи лексикологічних досліджень.

- Компонентний аналіз.
- Контрастивний аналіз.

4. СТРУКТУРА ТЕСТУВАННЯ

(письмові роботи з англійської мови)

Тест складається з 36 завдань різної ступені складності.

Основними принципами тестування з англійської мови стають:

- знання студента з орфографії англійської мови;
- знання студента з граматики англійської мови (правильне використання граматичних форм іменників, дієслів, прикметників, дієприкметників, прийменників, прислів'я, артиклів);
- знання синтаксису англійської мови;
- знання лексичних одиниць та сталих виразів англійської мови;
- вміння адекватно перекладати англійськомовні тексти рідною мовою, також перекладати тексти з рідної мови іноземною;
- опора на базові знання студентів, які вони одержали у курсі вивчення англійської мови у закладах освіти;
- використання позапрограмного матеріалу;
- цілісний характер завдань, що торкається одночасно як знання мови, так і знання літератури, історії та географії країни, мова якої вивчається;
- тематичний принцип вибудовування завдань тесту;
- аналітичний підхід до соціокультурних явищ – адекватно розуміти та інтерпретувати соціокультурну інформацію;
- розпізнання та розуміння країнознавчих реалій, формул мовленнєвого етикету; лексики, що позначає звичаї, традиції, у текстах;
- знання культури, побуту, духовних цінностей, історії та географії країни, мова якої вивчається;
- володіння основними нормами та правилами вербальної і невербальної поведінки;
- орієнтація на заочне співробітництво експерта з учасником тестування, що повинно проявитися в чуйній і об'єктивній оцінці його роботи.

Час виконання письмових робіт – 2 академічні години (90 хвилин).

Оцінювання тестування проводиться за розробленою методикою:

Перша правильна відповідь оцінюється в 0 балів, друга правильна відповідь – в 5 балів (правильна відповідь – 5 балів, неправильна відповідь – 0 балів). Кожна правильна відповідь з третьої до дванадцятої оцінюється в 10 балів (правильна відповідь – 10 балів, неправильна відповідь – 0 балів), тринадцята і чотирнадцята правильні відповіді оцінюються в один бал, відповіді з п'ятнадцятої до вісімнадцятої оцінюються в два бали (правильна відповідь – 2 бали, неправильна відповідь – 0 балів). Кожна правильна відповідь з дев'ятнадцятої до тридцять шостої оцінюється в 5 балів кожна. Сумарна кількість балів складає ваш рейтинг. Найвищий рейтинг складає 200 балів. Мінімальний прохідний бал – 100. Бали, які Ви отримаєте, визначаються за таблицями:

Завдання з 1 по 36

Кількість правильних відповідей	Кількість балів
1	0
2	5
3	10
4	20
5	30
6	40
7	50
8	60
9	70
10	80
11	90
12	100
13	101
14	102
15	104
16	106
17	108
18	110
19	115
20	120
21	125
22	130
23	135
24	140
25	145
26	150
27	155
28	160
29	165
30	170
31	175
32	180
33	185
34	190
35	195
36	200

Ваш рейтинг у балах:

Ваш рейтинг у балах (оцінка)	Відповідність балів	Кількість балів	Кількість правильних відповідей
0	Незадовільно («1»)	0 – 20	0 – 3
1		30 – 40	4 – 6
2	Незадовільно («2»)	50 – 70	7 – 9
3		80 – 90	10 – 11
4	Задовільно («3»)	100 – 108	12 – 14
5		110 – 115	15 – 17
6		120 – 130	18 – 20
7	Добре («4»)	135 – 145	21 – 23
8		150 – 160	24 – 27
9		165 – 175	28 – 30
10		180 – 185	31 – 33
11	Відмінно («5»)	190 – 195	34 – 35
12		200	36

Вступаю в діалог культур

Спрямованість тестових завдань	Вступаю в діалог культур	
	А) Лінгвокраїнознавчі знання	Б) Норми та правила вербальної і невербальної поведінки
Мета тестування	Виявити тенденцію до розуміння та сприйняття іншомовної культури, духовних цінностей та ідеалів іншого народу	
Вид мисливої роботи, яка закладена в тексті	Аналітичний підхід до соціокультурних явищ	
	Узагальнення і синтез різних соціокультурних явищ у системі іншомовної культури	Усвідомлення толерантного відношення до іншомовної культури
Форма відповідності	Проходить у письмовій формі. Коло питань пропонується учаснику експертом.	
Критерії оцінки	Активність участі, вміння учасника тестування відчувати суть питання, вільно орієнтуватися в іншомовному матеріалі, якій пропонується, володіти соціокультурною інформацією, формулами мовленнєвого етикету, розуміти лінгвокраїнознавчу лексику, мати чуття мови та самостійність і оригінальність судження.	

Помилки

Помилки, які свідчать про недостатнє знання абітурієнтів правил орфографії, граматичних правил, лексичного мінімуму в обсязі вищого навчального закладу:

1. Неправильне використання граматичних форм дієслова, дієприкметника, дієприслівника та інфінітиву;
2. Порушення порядку слів у реченні;
3. Незнання лексичної мовної одиниці;
4. Невміння комбінувати лексичні одиниці згідно з правилами лексико-семантичної структури речення;
5. Помилки у написанні слів;
6. Незнання правил використання артиклю, однини та множини іменників, ступенів порівняння прикметників у даних контекстах.

5. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Рівень	Кількісна характеристика рівня	Характеристика відповідей абітурієнта
Незадовільний	0 – 109 балів	Абітурієнт не володіє навчальним матеріалом.
Низький	110–123 бали	Абітурієнт має фрагментарні знання (менше, ніж половина обсягу) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час роботи із завданнями припускається суттєвих помилок. Наявна повна відсутність уміння міркувати.
Задовільний	124–135 бали	Абітурієнт володіє навчальним матеріалом поверхово, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знайомий з основними поняттями навчального матеріалу. Відповіді на питання носять фрагментарний характер, відповіді супроводжуються другорядними міркуваннями, які інколи не мають

		безпосереднього відношення до змісту запитання.
Достатній	136–175 бали	Абітурієнт узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але припускається незначних огріхів у застосуванні теоретичних знань на практиці. Абітурієнт демонструє розуміння лінгвістичного матеріалу на рівні аналізу властивостей; самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання.
Високий	176–200 бали	Абітурієнт вільно володіє навчальним матеріалом, творчо виконує індивідуальні завдання; самостійно відшукує додаткову інформацію та застосовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань. Його відповіді свідчать про розуміння матеріалу на рівні аналізу закономірностей, характеризуються логічністю і послідовністю. Претендент правильно передає зміст оригіналу, залишаючи поза увагою складні для перекладу нерелевантні елементи; швидко і правильно виокремлює ключові слова, власні та географічні назви, цифрові дані; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання та оцінити результати власної практичної діяльності.

6. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Александрова, О.В. Современный английский язык: морфология и синтаксис / Modern English Grammar: Morphology and Syntax: учебное пособие для студентов лингв. вузов и факультетов иностр. языков / О.В. Александрова, Т. А. Комова. – М.: Академия, 2007. - 224 с.
2. Англо-український словник. Склав М. І. Балла. Т.т.1,2. – Київ: Вид-во «Освіта». 1996.
3. Антрушина Г.Б., Афанасьева О.В., Морозова Н.Н. Лексикология английского языка: Ученик для пед. вузов. – 3-е изд-е. – М.: Дрофа, 2001. – 288 с.
4. Арнольд, И.В. Лексикология современного английского языка / The English Word: учебник / И.В. Арнольд. – М.: Высшая школа, 1986. – 295 с.
5. Баран Я. А., Зимомря М. І., Білоус О. М., Зимомря І. М. Фразеологія: знакові величини. Навчальний посібник для студентів факультетів іноземних мов. – Вінниця: Нова Книга, 2008. – 256 с.
6. Бархударов Л.С. Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории переводов. – М., "Международные отношения", 1975.
7. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. – К., 2004. (1)
8. Бендзар Б., Бобинець С. Українська фонографічна передача антропонімів античної, англо-, німецько- і франкомовної літератур. - Ужгород, вид-во «Закарпаття», 2000.
9. Білецький А. О. Про мову й мовознавство. – К., 1996. (2)
10. Блох, М.Я. Практикум по теоретической грамматике английского языка = Theoretical English Grammar: Seminars: учебное пособие / М.Я. Блох, Т.Н. Семенова, С.В. Тимофеева. - М.: Высшая школа, 2004. – 471 с.
11. Блох, М.Я. Теоретическая грамматика английского языка = A Course in Theoretical English Grammar: учебник / М.Я. Блох. – 4-е изд., испр. – М.: Высшая школа, 2003. – 423 с.
12. Бортмичук Е.М. и др. Словообразование в современном английском языке. – К., 1988.

13. Бровченко Т. А. Фонетика англійської мови (контрастивний аналіз англійської та української вимови) : [підручник] / Т. А. Бровченко, Т. М. Корольова. – [2-ге вид., переробл. та доп.] – Миколаїв: МДГУ ім. Петра Могили, 2006. – 300 с.
14. Быховец Н.Н. Лексические особенности английского языка Канады. - К., 1988.
15. Васильев Л.М. Современная лингвистическая семантика. – М.: Высш. шк., 1990.-176 с.
16. Вейхман, Г.А. Новое в грамматике современного английского языка: учебное пособие для вузов / Г. А. Вейхман. – 2-е изд., дополн. и исправ. – М.: Астрель, АСТ, 2002. – 544 с.
17. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985. (2)
18. Донець Л. С., Мацько Л. І. Вступ до мовознавства: Практикум. – К., 1988. (45)
19. Жлуктенко Ю. О., Яворська Т.А. Вступ до германського мовознавства. – К : Вища школа, 1986. – 232 с.
20. Зацний Ю.А. Неологізми англійської мови 80-90 років ХХ ст. – Запоріжжя: Тандем-У, 1997. – 396 с.
21. Зацний Ю.А. Розвиток словникового складу сучасної англійської мови. - Запоріжжя: ЗДУ, 1998. – 431 с.
22. Зацний Ю.А., Пахомова Т.О. Мова і суспільство: збагачення словникового складу сучасної англійської мови. – Запоріжжя: ЗДУ, 2001. – 243 с.
23. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. – Львів: Вища школа. Вид-во при Львівському університеті, 1983.
24. Иванова И., Беляева Т., Чахоян Л. История английского языка. – С.-П.: Лань, 2001. – 521 с.
25. Кабакчи В.В. Практика англоязычной межкультурной коммуникации. СПб. :Издательство «Союз», 2001.
26. Казакова Т.А. Практические основы перевода: Уч. пособие. – СПб:

Союз, 2002.

27. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову. – Київ-Кременчук, 1999.
28. Квеселевич Д.І., Сасіна В.П. Практикум з лексикології сучасної англійської мови: Навч. пос.- Вінниця: Вид-во «Нова книга», 2001. – 117 с.
29. Комиссаров В.Н. Слово о переводе. (Очерк лингвистического учения о переводе). – М., «Международные отношения».
30. Комиссаров В.Н. Теория перевода. – М.: "Высшая школа", 1990.
31. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. – К., «Вища школа», 1982.
32. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства. – К., 2005. (48)
33. Кочерган М. П. Загальне мовознавство. – К., 2003. (30)
34. Левицький В. В. Основи германістики. - Вінниця: Нова Книга, 2006. - 527 с.
35. Левицький В.В. Семасіологія. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2006.
36. Лингвистический Энциклопедический словарь (Гл. Ред. В. Н. Ярцева). з- М.: Сов. Энциклопедия, 1990.
37. Манакин В.Н. Сопоставительная лексикология. – К.: Знання, 2004.
38. Мирам Г.Э. Профессия: переводчик. – Киев, Ника-Центр Эльга, 2000.
39. Расторгуева Т. А. История английского языка. – М.: Астрель, 2000. – 349 р.
40. Семенець О.Є. Соціальні процеси і мовна дійсність. – К., 1984.
41. Семчинський С. В. Загальне мовознавство – К., 1996. (5)
42. Скибина В.И. Формы существования современного английского языка. – Запорожье: ЗГУ, 1993.
43. Смирницкий, А. И. Синтаксис английского языка / А.И. Смирницкий. – 2-е изд., испр. – М.: Изд-во ЛКИ, 2007. - 296 с.
44. Хаймович Б.С. Стислий курс історії англійської мови. – К.: Наукова думка, 1998.
45. Хлебникова, И.Б. Основы английской морфологии = Essentials of English Morphology: учебное пособие / И.Б. Хлебникова. – 3-е изд., испр. –

М.: Высшая школа, 2004. – 135 с.

46. Шахрай О.Б. Короткий історичний довідник з фонетики і морфології англійської мови. – К.: Наукова думка, 1989.

47. Швейцер А.Д. Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты. – М.: Наука, 1988.

48. Швейцер И. Д. Социальная дифференциация английского языка в США. – М., 1983.

49. Штелинг, Д. А. Грамматическая семантика английского языка. Фактор человека в языке: учебное пособие / Д. А. Штелинг. – М.: МГИМО, ЧеРо, 2006. – 254 с.

50. Ярцева В.Н. Историческая морфология английского языка. – М.: Наука, 1997.

51. Ярцева В.Н. Исторический синтаксис английского языка. – М.: Наука, 1999.

52. Ярцева В.Н. Развитие национального литературного английского языка. – М.: Просвещение, 1997.

53. Brazil, D. The Communicative Value of Intonation in English. Cambridge, 1997.

54. Brook G.S. A History of the English Language. – L., 1997.

55. Claiborne R. "English: Its Life and Times", Britain: Cox & Wyman Ltd., 1994. – 330 p.

56. Cruttenden, A. (Editor) Gimson's Pronunciation of English. London, 1994.

57. Crystal D. 'The English Language'. Britain: A Penguin Book (Language/Linguistics), 1990.

58. Dalton, C. and Seidlhofer, B. Pronunciation. - Oxford, 1994.

59. Dubovsky J. V. Teaching English by Ear. – Kiev, 1987.

60. Fiedler, Sabine. English Phraseology. – Tübingen: Narr, 2007.

61. Fisiak J. An Outline History of English. Vol. 1. External History. – Poznan, 1993.

62. Hewings, M. Pronunciation Tasks (pre-intermediate). – Cambridge, 1993.

63. Jespersen O. Growth and Structure of the English. – N.Y., 1999.
64. Kaplan, J.P. English Grammar: Principles and Facts / J.P. Kaplan. – Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1995. – 438 p.
65. Kelly, G. How to Teach Pronunciation. – London, 2000.
66. Korunets I.V. Theory and Practice of Translation. – Вінниця, «Нова книга», 2000.
67. Lipka, Leonhard. English Lexicology: lexical structure, word semantics and word-formation – Tübingen: Narr, 2002.
68. M. Benson, E. Benson, R. Ilson The BBI Combinatory Dictionary of English. John Benjamins Publishing Company, Amsterdam/Philadelphia, 1990.
69. Mitchell B. An Invitation to Old English and Anglo-Saxon England, Oxford, UK, 1995. – 420 p.
70. Nist J. A. Structural History of English. – Oxford, 2001.
71. O'Connor, J.D. and Fletcher, C. Sounds English (intermediate to upper intermediate). – London, 1989.
72. Roach, P. English Phonetics and Phonology. – Cambridge, 1991.
73. Rosewarne D., Pronouncing Estuary English – English Today 40, Vol. 10, No. 4 (October 1994).
74. Rot S. Old English. – Budapest, 1992.
75. Sokolova M. A. Practical Phonetics. – M., 1984.
76. Sokolova M.A. English Phonetics. A theoretical Course. – M.:Vyssaja Skola, 1991.
77. Sweet H. A New English Grammar, Logical and Historical, 1-2. – Oxford, 1998.
78. The Concise Oxford Dictionary of Linguistics / P.H. Matthews. – Oxford University Press, 1997. – 410 p.
79. The Oxford Dictionary of English Grammar / E. Chalker, E. Weiner. – Oxford University Press, 1994. – 448 p.
80. Wyld H. A History of Modern Colloquial English. – L., 1997.